

www.filmtheaterfanfare.nl

contact@filmtheaterfanfare.nl

Nieuws uit het donker 617

Dat bleek niet iedereen mee te vallen: het persoonlijke *Ray & Liz* scoorde met een 6,72 naar Fanfaremaat maar matigjes. Nieuwe kansen voor de Fanfarepoll met de film van deze week.

Prooi

Na het doorgeven van het *Prooi*-nieuwtje vorige week nu ook maar even vermelden dat de film in zijn eerste drie dagen in China maar liefst 1,2 miljoen bezoekers trok. 5 miljoen dollar brachten de bezoekers bij de kassa's binnen en u kunt zich voorstellen hoe groot ook de (financiële) belangen bij zulke successen zijn. Naast regisseur Dick Maas is ook producent Dave Schram natuurlijk dik tevreden. U weet wel: Dave van *Shooting Star* van de filmfamilie Schram: Maria Peters, laatste film *De dirigent* (9,15), dochter Tessa, *Kappen!* (voorpremière voor Markland (9,5) in aanwezigheid van een groot deel van de familie) en acteur (*Pietje Bell*) en componist van filmmuziek Quinten.

30 jaar filmtheater 3

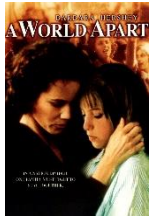

Na de prachtige start van het vernieuwde culturele centrum werd het tijd voor het 'gewone werk'. De door het stichtingsbestuur aangenomen manager, René Hentzen, ook al een regelmatige bezoeker van Fanfare, wist het centrum in no time 'vol te boeken' en hij dacht ook met óns mee; er moest immers nog steeds veel uitgevonden en ontdekt worden. Voor de filmprojectie hadden we 'operators' nodig die we plukten van het Thomas More College. Zij moesten tenminste een uur voor elke vertoning aanwezig zijn om de films, die in grote dozen met 5 of 6 aktes van ongeveer 15 minuten werden aangeleverd, aan elkaar te plakken naar twee grote spoelen van ongeveer een uur en na de voorstelling weer uit elkaar te halen. Dat was een secuur en tijdrovend werkje, waarbij gemakkelijk wat fout ging ("kadersprong" klonk het dan en het beeld moest snel worden bijgesteld; een te kleine lus zorgde voor een trillend beeld...). Dat is eigenlijk nog maar kort geleden allemaal verdwenen door de digitalisering van de filmprojectie. Foto's uit die begintijd hebben we niet, maar we eren de vele tientallen operators met een aantal, zij het dus wat recentere plaatjes.

Voor de theaterprogrammering zouden we pas in het volgende seizoen ('90/'91) een heuse brochure maken want daarvan was bij het drukke begin nog niet gekomen. U vraagt een paar namen? Bavo Galama, Paul de Leeuw, Drs. P. die optrad in de foyer, Stuffed Puppet Theatre, Hakim, maar ook nog een aantal bijzondere kindervoorstellingen, die soms van een prachtige inventiviteit en originaliteit getuigden; dat zal nog steeds wel gelden. Door de kleinschaligheid van Fidei et Arti sprak je voor of na de voorstelling gemakkelijk met de artiesten, die ook allemaal maar gewone mensen bleken te zijn. Niet onvermeld mag blijven, dat de zelfgemaakte soep die de manager traditiegetrouw aanbood aan die optredende gasten, in het wereldje al snel enige beroemdheid kreeg en sommigen van hen al binnenstapten met de vraag naar die soep. Verdere info bij René en/of Hanneke Steenbergen, die eveneens een uitgebreid archief heeft bijgehouden.

Voor de filmvertoningen voor volwassenen werd meteen de donderdag gekozen en er waren eveneens tweewekelijkse vertoningen van Jeugdfilms op zondagmiddagen. De films voor kinderen brachten het geld op voor de films voor volwassenen, die aanvankelijk maar kleine

bezoekersaantallen lieten noteren. Een paar uitersten? *A world apart* kreeg 110 bezoekers, maar *Kleine Vera* (een Russische film) twee weken later maar 23. Eenzelfde effect zagen we trouwens bij de Jeugdfilms: *Who framed Roger Rabbit* werd op 26 november zelfs twee keer vertoond voor in totaal 221 bezoektjes, maar *Jan Rap en z'n maat* (ook toen al werd Carrie Slee verfilmd, zij het door Ine Schenkan, anders dan de latere verfilmingen van de familie Schram) had een week eerder maar 22 bezoekers getrokken. *De ballade van Narayama* (14 gasten) hebben we in 2013 bij Fanfare nog eens terug laten komen, ingeleid door Jan Salden, en toen waren er 55 liefhebbers die de film een 6,49 gaven.

U begrijpt wel dat we maar wat spelevaren door onze eigen filmgeschiedenis, maar heeft u vragen, maakten we een fout of wilt u wat toevoegen; laat het ons weten.

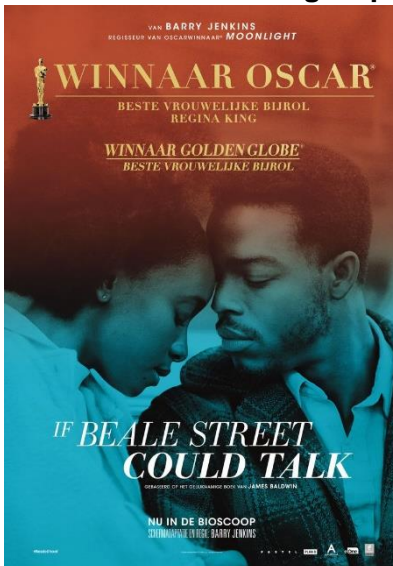
San Fu Maltha

Naar aanleiding van de jaarlijkse reünie van oud-leerlingen van het Thomas More College sprak BNDeStem met filmproducent San Fu Maltha. Hierachter zijn op de site van de krant én een gesproken interview én een geschreven artikel te vinden, waarin hij terugkijkt en ook Fanfare, de Utopiazaal ("Prima filmzaal") en Ad ("Van hem heb ik de liefde voor film meegekregen.") worden genoemd.

De film van donderdag 4 april: *If Beale Street could talk*

20.15 uur

De veel gelouterde regisseur van Oscarwinnaar *Moonlight* (8,53) baseerde zich voor zijn nieuwe film op het gelijknamige boek van James Baldwin. *If Beale Street could talk* speelt zich af aan het begin van de jaren 70 in Harlem, New York.

Winkelbediende Clementine 'Tish' Rivers en beeldhouwer Alonzo 'Fonny' Hunt in Harlem zijn al jaren bevriend en als zij respectievelijk 19 en 22 zijn, besluiten zij eindelijk om definitief voor elkaar te kiezen. Maar als Fonny valselijk wordt beschuldigd van een verkrachting en in de gevangenis belandt en Tish er achter komt dat ze zwanger is moeten zij er, samen met haar familie, alles aan doen om Fonny's onschuld te bewijzen.

James Baldwin ziet Beale Street in Memphis als een symbool voor alle zwarte Amerikaanse wijken waar geworsteld werd (en wordt) met racisme. Over de schrijver maakte Raoul Peck twee jaar geleden de indrukwekkende documentaire *I am not your negro*, waardoor de auteur weer veel in de belangstelling kwam te staan.

"*If Beale Street could talk* is een esthetisch bedwelmende ode aan de liefde, maar ook aan een systematisch onderdrukte bevolkingsgroep." (De Morgen)

"Ik wil iets zeggen met mijn werk, iets waarheidsgetrouws of authentieks. Als ik zou werken uit woede, zou dat mijn films beïnvloeden. Verbittering zou de liefde in *If Beale Street could talk* kapotmaken. Dan had ik die schitterende romance nooit recht kunnen doen." (Jenkins in de Volkskrant)

Golden Globe (foto) én Oscar voor beste vrouwelijke bijrol voor Regina King.

Verenigde Staten 2018. Regie en scenario: Barry Jenkins. Duur: 120'. Met: Kiki Layne, Stephan James, Regina King, Colman Domingo e.v.a. De film wordt met pauze vertoond en een trailer vindt u hier op de Fanfaresite.

Hartelijke groet van Wilfried van Dongen en Dian en Ad UijtdeWilligen.

2 april 2019.

Dit is een uitgave van *Filmtheater Fanfare*. Vertoningsadres: **Utopiazaal (Markland College) Pagnevaartweg 7, 4731 AA Oudenbosch. Contact programmering: 0165 314503**